

Sygn. akt: I C 172/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 października 2019 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Tadeusz Trojanowski
Protokolant:	Renata Klepek

po rozpoznaniu w dniu 24 października 2019 roku w Gliwicach

sprawy z powództwa (...) z siedzibą w W.

przeciwko G. L., M. L.

o zapłatę

- zasądza od pozwanego G. L. – solidarnie z M. L., której dotyczy nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym wydany w dniu 28 lutego 2019 roku w sprawie sygn. akt I Nc 16/19 - na rzecz powoda (...) z siedzibą w W. kwotę 89 284,08 (osiemdziesiąt dziewięć tysięcy dwieście osiemdziesiąt cztery 08/100) złotych wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP w skali roku lecz nie przekraczającymi wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od kwoty 76 220,78 (siedemdziesiąt sześć tysięcy dwieście dwadzieścia ⁷⁸/100) złotych od dnia 27 grudnia 2018 roku do dnia zapłaty;
- zasądza od pozwanego G. L. na rzecz powoda kwotę 9882 (dziewięć tysięcy osiemset osiemdziesiąt dwa) złote tytułem zwrotu kosztów procesu, z tym że w zakresie kwoty 4734 (cztery tysiące siedemset trzydzieści cztery) złotych solidarnie z M. L., której dotyczy nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym wydany w dniu 28 lutego 2019 roku w sprawie sygn. akt I Nc 16/19.

SSO Tadeusz Trojanowski

Sygn. akt I C 172/19

UZASADNIENIE

Powód (...) wniósł o zasądzenie od pozwanych G. L., M. L. kwoty 89 284,08 wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP lecz nie większymi niż wysokość odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 27 grudnia 2018 roku do dnia zapłaty oraz obciążenie pozwanych kosztami procesu. W uzasadnieniu wskazał, iż zawarł z pozwanym G. L. umowę kredytu, którą poręczyła pozwana M. L.. Kredyt był spłacany w sposób niezgodny z warunkami umowy co powodowało naliczanie przez powoda odsetek umownych od należności przeterminowanych za opóźnienie. W związku z powyższym powód wypowiedział umowę kredytu a następnie bezskutecznie wzywał pozwanych do zapłaty.

Sąd wydał nakaz zapłaty zgodnie z żądaniem powoda. Nakaz ten zaskarżył pozwany G. L.. W sprzeciwie wniósł on o oddalenie powództwa oraz obciążenie powoda kosztami postępowania. W uzasadnieniu wskazali, że kwestionuje on zasadność roszczenia ze względu na wadliwość wskazanej kwoty oraz rzetelność wykonanej przez powoda usługi.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód zawarł z pozwanym G. L. w dniu 18 grudnia 2013 roku umowę kredytu (...) na mocy której udzielił pozwanemu kredytu na kwotę 100 000 złotych. Z uwzględnieniem wszystkich kosztów kredytu całkowita jego kwota wynosiła 111 631,38 zł. Kredytu udzielono na okres 120 miesięcy; miał on być spłacany w równych ratach kapitałowo – odsetkowych w wysokości 1672,69 zł płatnych do 14 dnia każdego miesiąca. Kredyt był zabezpieczony hipoteką do kwoty 189 773,35 zł na lokalu mieszkalnym pozwanych, cesją praw z polisy ubezpieczenia na sumę 175 000 zł; oświadczeniem o poddaniu się egzekucji do kwoty 223 262,76 zł. Oprocentowanie kredytu było zmienne; w dniu jego udzielenia wynosiło ono 10,24%. Pozwany zobowiązał się do zapewnienia środków na rachunku bankowym bieżącym comiesięcznych wpływów w wysokości 4465,50 zł miesięcznie lub 13 396,50 zł kwartalnie. Umowa przewidywała przypadki, w jakich powód mógł ją wypowiedzieć (par. 8 pkt 1 lit. a - n) m. in. w przypadku nieregulowania lub nieterminowego regulowania zobowiązań wobec powoda w szczególności zaległości w całości lub w części z zapłatą dwóch rat i nie spłacenie zaległości w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania do zapłaty. Wypowiedzenie następowało z zachowaniem 30 dniowego okresu wypowiedzenia a w razie zagrożenia pozwanych upadłością z zachowaniem terminu 7 – dniowego. Pozwany miał prawo wypowiedzieć umowę w każdym momencie z zachowaniem 3 miesięcznego okresu wypowiedzenia.

Kredyt został pozwanemu wypłacony 20 grudnia 2013 roku (k. 60 - 61). Pozwany od lutego 2016 roku zaczął spłacać jego raty z opóźnieniem o czym powód mailowo informował pozwanego w dniu 2 stycznia 2017 roku prosząc o spłatę należności wynoszących wówczas 1533,75 zł. Prośba ta okazała się bezskuteczna toteż pismem z 1 lutego 2017 roku powód wezwał pozwanych do zapłaty zaległości w kwocie 3286,76 zł w terminie 14 dni zapowiadając, iż po upływie tego okresu cała należność w kwocie 89 386,99 zł stanie się natychmiast wymagalna wraz z odsetkami naliczonymi do dnia spłaty oraz wszelkimi kosztami.

Pismami z 9 maja 2017 roku powód wypowiedział umowę kredytu z zachowaniem 30 dniowego terminu wypowiedzenia określając łączną wysokość zadłużenia na ten dzień 5 123,69 zł (kapitał wymagalny 2302, 46 zł, odsetki umowne wymagalne 2129,98 zł; odsetki od należności nie spłaconych w terminie 23,40 zł; opłaty i prowizje 667, 85 zł) do której zapłaty pozwanych wezwał w terminie 30 dni. Powód zapowiedział przy tym, iż brak zapłaty przeterminowanego zadłużenia w okresie wypowiedzenia umowy spowoduje, iż po upływie tego okresu cała należność kapitałowa w kwocie 87 933,22 zł stanie się natychmiast wymagalna wraz z należnymi odsetkami a umowę kredytową uważać się będzie za wypowiedzianą w trybie art. 75 ust. 1 Prawa bankowego. Wypowiedzenia te wróciły do powoda nie podjęte.

W dniu 28 września 2017 roku strony tj. powód oraz pozwany G. L. zawarli ugodę w której zgodnie stwierdziły, iż wysokość zadłużenia pozwanych wobec powoda wynosi 90 897, 43 zł (kapitał 84 820,78 zł, odsetki wymagalne 3706, 35 zł; odsetki karne 1698, 49 zł; opłaty i prowizje 671,81 zł); od kwoty kapitału powód naliczał dalsze odsetki według stopy procentowej dla kredytów przeterminowanych wynoszącej czterokrotność oprocentowania kredytu lombardowego NBP które na dzień 27 grudnia 2018 roku wynosiły 10% w skali roku. Pozwany zobowiązał się do spłaty w 12 miesięcznych ratach w tym 11 ratach w wysokości po 1100 zł miesięcznie oraz w 12 racie w kwocie pozostającej do spłaty. Całkowita spłata miała nastąpić do dnia 16 września 2018 roku; dopuszczono możliwość kolejnej ugody na dobrowolną spłatę pozostałej należności. Na zawarcie umowy ugody pozwana M. L. jako poręczyciel wyraziła zgodę.

Pismem z 20 listopada 2018 roku powód wypowiedział umowę w związku z zakończeniem okresu kredytowania i upływem terminu płatności ostatniej raty kredytu w dniu 17 września 2018 roku; w związku z tym powód wezwał pozwanych do zapłaty kwoty 88500,70 zł (kapitał 76 220,78 zł; odsetki umowne 3706,35 zł; odsetki karne 7621,76 zł; opłaty, prowizje, monit 951,81 zł) w terminie 14 dni zapowiadając wystąpienie na drogę sądową w razie niezastosowania się do wezwania. Również i tych pism pozwani nie podjęli.

Na dzień 27 grudnia 2018 roku zadłużenie pozwanych wobec powoda wynosiło łącznie 89 284,08 zł (kapitał 76 220,78 zł; odsetki od należności nie spłaconej w terminie do dnia 26 grudnia 2018 roku 12 111,49 zł, koszty 951,81 zł). Dalsze należne powodowi odsetki obliczane były od kwoty kapitału wg. stopy procentowej dla kredytów przeterminowanych wynoszącej czterokrotność oprocentowania kredytu lombardowego NBP które na dzień 27 grudnia 2018 roku wynosiły 10% w skali roku.

(dowody: umowy k. 38 - 42; wypowiedzenia umowy z potwierdzeniami nadania i odbioru k. 43 - 54; wyciąg z ksiąg k. 55; harmonogram spłaty k. 62 - 73; korespondencja między stronami k. 74 - 76 ugoda k. 77 - 78)

Powyższe ustalenia faktyczne poczyniono na podstawie dokumentów dopuszczonych jako dowody. Ich prawdziwość oraz autentyczność nie została zakwestionowana przez żadną ze stron; nie wzbudziła również wątpliwości Sądu.

Sąd zważył:

Roszczenie podlegało całkowitemu uwzględnieniu. Zgodnie z art. 69 ust. 1 Prawa bankowego przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Pozwany był dłużnikiem osobistym powoda a zatem jego odpowiedzialność należało ocenić przez pryzmat przepisów o odpowiedzialności kontraktowej. Zgodnie z art. 471 kc dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Do przesłanek odpowiedzialności kontraktowej należy zatem zaliczyć: niewykonanie bądź nienależyte wykonanie zobowiązania (naruszenie zobowiązania), fakt poniesienia szkody, związek przyczynowy pomiędzy niewykonaniem bądź nienależytym wykonaniem zobowiązania a szkodą. Domniemuje się odpowiedzialność dłużnika. To na dłużniku spoczywa ciężar dowodów na okoliczność wykonania zobowiązania lub też braku odpowiedzialności za niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania.

W ocenie Sądu powód wykazał istnienie oraz zasadność roszczenia zarówno co do zasady jak i co do wysokości. Z kolei pozwany nie przedstawił dowodów przemawiających za oddaleniem powództwa w jakimkolwiek zakresie; argumenty przytoczone w sprzeciwie mające przemawiać za oddaleniem wobec pozwanego powództwa nie zostały przez niego poparte jakimkolwiek dowodami. Nadto pozwany prawidłowo zawiadomiony nie stawił się na terminie rozprawy czym pozbawił się możliwości poddania się przesłuchaniu i przedstawienia argumentów na swoją obronę. Pozwany miał w ocenie Sądu świadomość jakiego rodzaju umowę zawiera i jakie wiążą się konsekwencje z niedotrzymaniem jej warunków. Należało zatem uznać, iż pozwany ponosi odpowiedzialność za niewykonanie zobowiązania z tytułu łączącej go z powodem umowy kredytu, które winien był wykonać zgodnie z jego treścią oraz z zachowaniem staranności (art. 354 - 355 k.c.).

Powyższe okoliczności uzasadniały uwzględnienie powództwa w całości. O kosztach procesu orzeczono na zasadzie art. 99 kpc w zw. z art. 98 kpc. W skład zasądzonych kosztów procesu wchodzi całość opłaty od pozwu 4465 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa procesowego oraz opłata za czynności radcy prawnego 5400 zł (par. 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych). Za koszty procesu pozwany odpowiada solidarnie z pozwaną M. L. do kwoty 4734 zł; są to koszty procesu wynikające z wydanego w niniejszej sprawie nakazu zapłaty który uprawomocnił się wobec tej pozwanej.